

Incipit Livini quid virtutis opusculum
MAMUCII.

- D** Estituit terras decus orbis, gloria rerum,
Virtus, mortali dicta negare mori.
Non hanc in quoquam spondet flos indolis usquam.
Scis nihil est pietas, nominis umbra: fides.
- 5 Si cælum staret, si sol lucere negaret,
Si nix ferveret, frigida flamma foret:
Non sic pallerem, non sic mirando stuperem,
Quam si nunc usquam quemque pium videam.
Femina quod vitulum generavit, vacca quod agnum,
- 10 Quod vulpes quondam filia suxit equam.
Tunc enarranti non demeruit mage credi,
Quam si nunc aliquem dicis habere fidem.
Vivit quisque sibi nunc temporis, una voluntas
Pectore diverso nescit habere locum.
- 15 Querit quisque suum sibi soli solus amicus;
Non existit, onus quem gravet alterius.
Cum fueris felix multo stiparis amico:
Prospera mutantur: respice solus eris.
Quos prasens jungit fugiens fortuna resolvit,
- 20 Testans in pretio se fore, non homines,
Assecta fortuna prarodit callidus hamum.
Morsus apis solvit, quos mel habet socios.
Non est ex alio qui vere dicere possit:
Hic meus a ter ego; mens sumus una duo.
- 25 Desperet quisquam quid posthac non erit usquam
Qui tibi tu nulli: qui sibi nemo tibi.
Quos tu nunc audis in climate quolibet orbis
Dulcis amicitia par generare novum?
Quis frater fratri nunc est, Pilades quid Oresti?
- 30 Quis cuiquam Theseus quod Peritoe tibi?
Nil Thetamon voluit, nisi quod secum Meleager
Que Patrocle tui mens & Achillis erat.